

ALIENOWANY (5) *part praet pass impf a. pf*

Wszystkie samogłoski jasne.

pl N subst alienowane (2). ◊ G alienowanych (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Pozbyty, tj. przekazany komuś aktem prawnym na własność lub korzyść [alienare Łac śr]
(5) : O rekuperowaniu dóbr kościelnych álienowanych. *SarnStat* 182; decláruiemy [...] że bez nálezego pozwolenia mogą byđ [dobra wieczyście nadane] diŝponowane y álienowane przez poŝeŝsori. *SarnStat* 759, 1048.

alienowany od czego (2): IZ wiele dóbr Kościelnych od Kościołów y Kłafztorów nieŝufznie ieŝt álienowanych [...] Poŝtánawiamy áby nápotym álienácię żadné waźné nie były *SarnStat* 182, 210.

Cf ALIENATA

KK